

ikke havde benyttet Reservefonden til derpaa at udstede Obligationer. En Reservefond er jo noget, som kan være der i Dag og gaa væk i Morgen, og Meningen med den er, at den skal dække ekstraordinære Tab. Under saadanne Forhold er det neppe heldigt at benytte Reservefonden som Grundfond, idet de Obligationer, der udstedes paa Basis af Reservefonden, brillant kunne eksistere, medens Reservefonden, efter at man har benyttet den til derpaa at udstede Obligationer, gaar sig en Tur, saa at der ingen Dækning er. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa, da jeg udførligt har omtalt det i Betænkningen, til hvilken jeg henviser.

Endnu skal jeg kun gøre et Par ganske enkelte Bemærkninger. Jeg vil igen bede de Herrer lægge Mærke til Nationalbankens gode Responsum, som jeg er meget glad for. Først og fremmest have vi ikke Lov til at sige til Grundejerne hele Landet over, at det er de vises Sten, vi her have fundet. Der er, som Nationalbanken oplyser, Udgifter af forskellig Art, der skulle afholdes, inden der bliver noget at tjene, og den anslaar dem til ca. 4 pCt. Med andre Ord, for at det overhovedet kan betale sig at gøre den Forretning, skulle Bankens Obligationer i Paris staa 4 pCt. højere, end de danske Kreditforeningsobligationer staa i Hamborg. Og noget saadant vil ikke ofte ske. Den højtærede Finansminister nævnede ved 1ste Behandling for os en hel Mængde smukke Tal. Han nævnede f. Eks. Forholdene omkring Aar 1900. Men nu er der den Ting at bemærke, at ved Aar 1900 var der en Depression i Danmark, en alvorlig Krise i Tyskland, hvor Markedet var deprimeret og ødelagt, men samtidig var der i Frankrig et Normalaar. Det er ikke noget, man er sikker paa ofte eller altid vil hælde, at Frankrig har et godt Aar, medens Danmark og Tyskland, der i den Retning følge hinanden, have et daarligt Aar.

Dernæst skal jeg gøre opmærksom paa en anden Ting, som er pointeret i Nationalbankens Erklæring. Jeg siger det ikke som en Kritik, men kun for at pointere en Vejledning, som Nationalbanken har givet os, nemlig at det Indkøb, Banken gør, naar den har taget sine Udlaan op, maa ikke ske paa en Gang, ikke komme pludseligt. Den maa ikke komme pludselig med de 15 Mill. Kr. og sige, nu købe vi. Thi saa bliver Virkningen ganske pludselig, og saa snart det er forbi, synke Obligationerne. Opkøbet skal ske lidt efter

lidt i mindre Partier. Derfor er det glædeligt, at Udvalget har accepteret et Ændringsforslag om, at der fortrinsvis skal købes hos Kreditforeningerne. Det betyder netop, at man kun kan opkøbe i smaa Partier. Jeg vil ligeledes sige, at naar denne Bank skal til at trække Penge her til Landet, bør den gøre det langsomt og i smaa Partier. Ellers gaar det som i sin Tid med Konverteringen, hvor vi fik denne pludselige Stormflod af Penge ind, og et Øjeblik efter blev det til Skade.

Jeg er bange for, at det i Virkeligheden er paa denne Maade, at denne Bank vil komme til at virke: for det første modtager Laantageren ved sit Laans Stiftelse en Kreditforeningsobligation; den sælger han i et normalt, af Hypotekbankens Opkøb paavirket Marked. Han sælger den altsaa til normal, jævn Kurs til Veksellerere eller Banker, og den havner saa hos et Finanskonsortium. I det Øjeblik Kreditforeningen kommer med sit Indkøb, hvis den kommer med 15 Millioner Kr. paa een Gang, vil Kursen pludselig stige. Den vil ganske vist stige, men det er ikke Laantagerne, der have faaet Gavn deraf, det er de kloge Folk, der have købt op og samlet Obligationer i rette Øjeblik. Og naar det er sket, naar de 15 Millioner er indkøbte, falder Hypotekmarkedet atter i Ro, og hvis det ikke gør det, ville i hvert Fald — hvad jeg tillod mig ved første Behandling at understrege — de danske Penge, der ligge i Tyskland i Kreditforeningsobligationer, ved en Stigning af Kursen søge tilbage til København og der atter trykke Markedet. Med andre Ord, vi faa ikke en egentlig Stigning i Niveau, saa at Obligationerne komme til at staa noget højere, men vi faa denne pludselige Bølge, som kun de Folk kunne have Gavn af, der ere kloge nok til at se, naar Bølgen kommer. Saa er der en anden Grund til, at det heller ikke bør gøres paa den Maade, og det er den Omstændighed, at man, naar man har købt for 15 Millioner Kr. Obligationer, ikke dermed er færdig; disse Penge købes nemlig flere Gange; der er andre Folk, som have faaet dem i Hænde. De kunne købe Bygninger og tvinge Byggeriet frem, og de kunne købe Aktier og derved paavirke det almindelige Aktiemarked, det er i hvert Fald en Erfaringsætning. De Herrer ville se bekræftet, ved at læse Kurslisten igennem, at i samme Grad, som en Obligation, en Aktie, et Papir af den Art er usolidt og daarligt, i samme Grad paavirkes det af stærk Stigning, af rigelige Penge og trykkes langt